

כתבא למקרא ופשרי להודע !

אחינו בני ישראל שימו לב אל הנפלאות אשר עיניכם תראינה באגרת הקידוש המובא לפניכם, מהגאון ר' אברהם בהגר"א ז"ל מווילנא, אשר הגענו מאת הרב הגאון ר' פסח הכהן מו"צ בוויילנא, ואחרי תקראו מכתב הגאון הזה שימו לב לתעלומות חבמה אשר ממקום קדוש יהלך, וז"ל מכתבו הדרוש להענין:

הנה לפני שלשים שנה יצאה קול ותהי לשיחה, כי הגר"א, החסיד מווילנא ז"ל עוב ספר החתום, שיפתחוהו במלאת שבעים שנה אחרי מותו, אחר כן עברה השמועה, על הגאון רבן של החסידים נ"ע. השנה בירח אלול, באו פה מכתבים ממייארק, להנאמן בצ"ג דכ"ק, לדרוש אם אמת הדבר, הנדפס שם במכ"ע גדול ליהודים, בושארגאן, כי "נשאר מהגאון בוויילנא, מכתב סגור וחתים שיתאספו רבנים לפתחו ולקראו, ביום (תקופת) מלאת מאה שנה, מהסתלקות הגר"א". וכן באו רבנים אחדים מסביבות ווילנא, לדעת הענין; ונפלאות היא בעיני כל, קול המון הומה זה כ"פ מבלי שורש מה, חסתי על כבוד דו"ו הגר"א, וגלית זה הספר שנתן לי הישיש ומפלג מר נח מיאשינואוקי, בן הרב ר' יעקב משה ז"ל מסלאנים, בן הרה"ג מר אברהם, בן הגר"א מווילנא, ביד הרי"מ נשאר ונשמר כל כ"ו וחבורי הגר"א, ובנו הרה"א, והורישם לבניו ר' נח הנ"ל וה"ר אלעזר, באיהומען, והם מצרו הכל להגבירה שרה לאמא אשת הרה"ג ר"ש צוקערמאן, במאהילוב על הניעפר, בין הכתבים שמכרו הי' גם מכתב הלו, ור' נח השאיר לו העתקה ממנו, אותה מסר לי פ"ה, כי אני ממשפחתם, וכה ספר לי מסורת אנדה:

כאשר נפטר זקני ר' אברהם בן הגר"א, כתבה אשתו (זקנתי שרה בת הרב ר' נח מינרעס) לאבי מה"ר י"ט בסלאנים, הנה אביך הצדיק נפטר לעולמו, והיה ככלותך שבעת ימי אבל, שכור עגלה ובוא לוויילנא, והביא לי את בנך הילד נח, כי שם אבי בקרבנו, ויהי לי לתנחומים; הרי"מ שמר מצות אמו, בא לוויילנא, ויקרא לבכי ולמספר, על אביו, בקליו של ר' ליב ר' בערש, כי שם התפלל תמיד, זקני הי' שלישי ונאמן בעיר, במותו חתמו כל אשר לו, וכן התיבה והמעמד שבקליו, אחר תפלת הערב; פתחו את המעמד והתיבה, ומצאו בס ספרים אחדים וכתבים, ובתוכם זה הספר, ולא יכלו להבינו, ככיום הבייתה, נסו רבנים ומופלגים לקראו, ולא בהלין כתבא למקרא, עיפלא בעיניהם, ותגש זקנתי, ותבט כספר, ותתן בבכי קולה, ותאמר אני מכיר המכתב, אותו כתב לפני שני חרשים, עת נסענו לעיר ויוסמניץ לעשות שלום בין ר' רפאל (בן גיסי ר' ליב בן הגר"א) ובין אשתו, במלון התפלל אישי הצדיק תפלת המנחה, ואחר כן נכנס החרדה להתכורר, וסגר הדלת כדרכו לפרקים, ואני הצצתי והשקפתי בעד חור הדלת, וראיתי בוכה וכותב. כן ספרה זקנתי, שלחו את המכתב או העתקתו לוואלאוין, והניחוהו תוך הגסרא שילמוד אדמו"ר חיים נ"ע, ובפתחו הגמרא, מצא את המכתב, והבין בו, ויבך טאד ויאמר, אויה גם בן רבינו מת ואיננו, כן ספר לי ר' נח, במסרו המכתב, וספרתי בקאוונא להישיש ר' פסח בארקער ז"ל, שלמד בקליו ואמר לי: "כנים הדברים אני הייתי או בוואלאוין, וראיתי פעם א' העתקות מהמכתב בשומייאץ ובמאהילוב, ולא אדע אם יש שם שינויים. את שורה האחרונה ביארתי כרגע עת מסר לי ר"נ, גם שלא ידעתי אז יום וחדש מותו, ואין לפרש בן מ"ב, שהי' בן מ"ב שנה, כי הי' זקן, ועוד לפ"ו נולד בשנת תקכ"ו, בשנת מ"ו לחיי הגר"א, והוא גדול האחים הי', אבל הגר"א כמ' עלים לתרופה, שכתב שנים אחדות לפני מותו (בתקנ"ח) אולי מפני המחלוקת שהייתה תקמ"ב) או מלחמת הממשלה יר"ה ושב מפני השערורי' שהי' בכרכי הים, כמ"ש לי ידידי הגאבד"ק סעראצק נ"י (ולא כעלית אליהו) ואו בחיי אמו, כבר